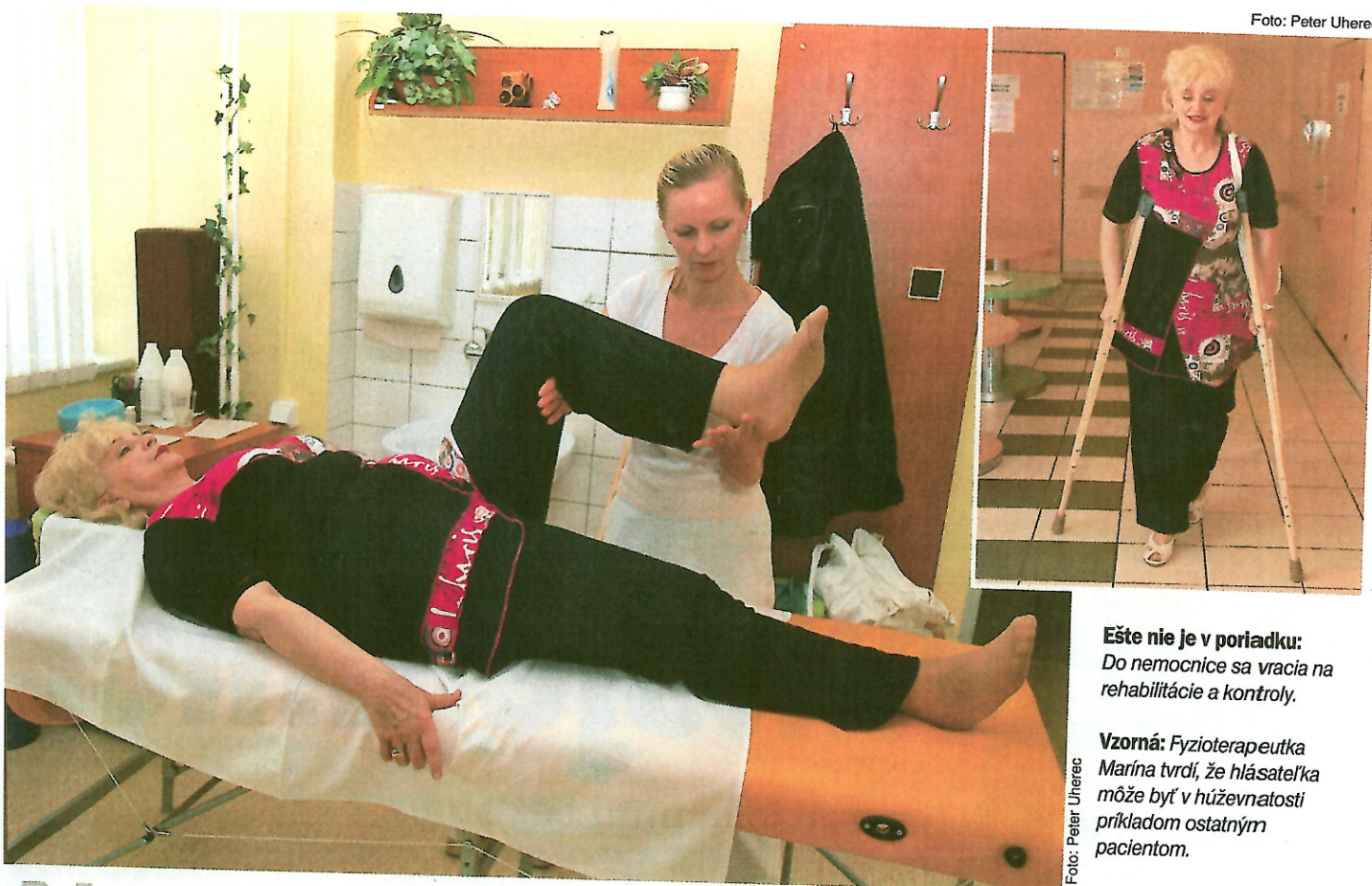

V bolestiach

Bývalá hlásateľka Nora Beňačková sa učí znova chodiť

Foto: Peter Uhrec

Ešte nie je v poriadku:
Do nemocnice sa vracia na rehabilitáciu a kontroly.

Vzorná: Fyzioterapeutka Marina tvrdí, že hlásateľka môže byť v húževnatosti príkladom ostatným pacientom.

Foto: Peter Uhrec

Nora Beňačková tak dlho zanedbávala bolesti kolena, až si zničila bedrový kĺb. Vyhľadať lekársku pomoc ju donútili silné bolesti. Lekári jej odporúčali operáciu, po ktorej sa hlásateľská legenda cíti vraj ako znovuzrodená. Aby sa však dostala do pôvodnej kondície, musí pravidelne rehabilitovať.

Môže si za to sama: Pred rokom a pol bolo v uliciach Bratislavy vidieť Noru Beňačkovú kráčať o paličke. Pred fotografmi ju skrývala a nebrala si ju ani na javisko. Sužovali ju bolesti kolena, preto si ňou pomáhala pri chôdzi. „To bola chyba. O čo viac som si šetrila koleno, o to viac som si namá-

hala ľavý bedrový kĺb. Situácia sa zhoršovala, takže som musela navštíviť lekára. Keď zistil, v akom som stave, odporučil mi prijať najbližší termín operácie, pri ktorej mi vymení bedrový kĺb,“ hovorí pani Nora. Prekvapením bolo, že elitná pacientka si pri hospitalizácii v ružinovskej nemocnici nepriplatila za samostatnú izbu. „A prečo by som mala? Som rada, že som ležala s ďalšími dvomi pacientkami, pretože sme si navzájom pomáhali. Oni už boli po operácii, takže mi napríklad dávali rady, ako mám zostupovať z postele,“ dozvedáme sa. Pani Beňačková si v spolupacientkach našla nové priateľky, s ktorými si zaspomínala aj

na svoje najslávnejšie televízne časy.

O barľách: Po týždni od zákroku ju z ružinovskej nemocnice previezli na ortopedickú kliniku, tam zostala desať dní. Dnes je už v domácom liečení, no pravidelne za pomoci drevených bariel dochádza na elektroliečbu a rehabilitácie. V nemocničnej čakárni, hoci sedela medzi ostatnými pacientmi, pôsobila vďaka dokonalému mejkapu a legendárnemu účesu, akoby práve vystúpila spoza televíznej obrazovky. Typický hlásateľský úsmev jej nezmizol ani v rehabilitačnej miestnosti, kde jej fyzioterapeutka Marina kontrolovala pohyblivosť nohy. „Neviem si vynachváliť špič-

kovú starostlivosť, s akou ku mne pristupujú. Bolesti pomaly ustupujú, cvičím v pohode a pomaly sa dostávam do dobrej kondície. Čoskoro odhodím drevené barly a prejdem na francúzske,“ pochvaľuje si a dodáva, že najradšej by sa už postavila na vlastné nohy. No odborníci jej vysvetlili, že kĺb treba zaťažovať postupne. „Denne trojfázovo cvičím, doma, hoci máme výťah, chodím po schodoch. Najviac sa teším na to, keď sa bez bolesti prejdem po javisku. Predtým, než začnem moderovať, m a však ešte čaká liečebný pobyt. Najradšej by som išla do Kováčovej, pretože tam žije syn s rodinou.“

ERIK KOLLÁRIK